Ч. 18. Второк 7 лютого (25 січня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З делеґациї. — Справа італїяньского факультету. — Мінїстер др. Ґломбиньский в Будапешті. — Замах на перского мінїстра.

В Будапешті зібрала ся в пятницю по полудни войскова комісия австрийскої делеґациї при участи мінїстрів Еренталя, Буриана, Шенайха, Бінерта, Маєра та адмірала Монтекукколї. Розправу про буджет маринарки отворив Монтекукколї, вказуючи на своє експозе, виголошене в угорскій делеґациї і на резолюцию, ухвалену австрийскою делеґациєю підчас нарад над буджетом на 1908 р., в котрій то резолюциї делеґация візвала спільне правительство ужити всего впливу, щоби маринарка дістала засоби до успішної оборони берегів; а евентуально спільне правительство мало на випадок потреби справленя конечного материялу зажадати специяльного кредиту. Се власне наступило тепер.

Справоздавець Шлеґер обговорює подрібно значінє Австро-Угорщини на мори і каже, що лишає ся тілько одна дорога: вибудованє фльоти в рамах дійстної потреби з увзглядненєм фінансових сил держави і населеня. Жаданий кредит 312 мілїонів або 55 мілїонів на 1911 р. є дуже великий а то головно тому, що приступає ся до будови кораблів містоти 25.000 тон типу дріднавт. Як знайти покритє суми припадаючої на Австрию з того кредиту, то вияснить мінїстер скарбу. Будівельні роботи і достави належить віддати тим заведеням, що дають запоруку належитого виконаня. Проєктовані будівлї мають також економічне значінє, бо суми ужиті на сю ціль переміняють ся в зарібки і лишать ся в краю, творячи нове жерело зарібку та добробиту.

Дел. Фінк з огляду на те, що буджет мінїстерства війни містить в собі кредити значно більші, обіймаючі також маринарку, ставить внесенє, щоби відбути передовсїм загальну розправу про буджет мінїстерства війни, а потім наступила би специяльна дискусия наперед над запотребованєм маринарки а потім армії. Внесенє Фінка принято.

В загальній розправі дел. Штайнер заявляє, що представникови населеня тяжко згодити ся на войскові домаганя, бо спроможність плаченя у населеня дійшла вже до крайної границї. Ухдаляючи ті домаганя, мусить ся занедбати найконечнїйші культурні потреби. З огляду на присутність австрийского мінїстра скарбу бесїдник переходить до обговореня коштів, котрих вимагає новий войсковий закон. Бесїдник запитує мінїстра війни, чи в буджетї на 1911 р. є кредити на заведенє 2-лїтної войскової служби і в якій висотї. Дальше звертає ся з просьбою до мінїстра війни, щоби дав подрібні поясненя про кредити і взиває австрийского мінїстра скарбу, щоби удїлив докладних цифрових пояснень войсковій комісиї про покритє на ті войскові цїли кредитів.

Дел. Доберниґ називає поведенє при роздачі будівельних робіт коло двох воєнних кораблів подоптанєм конституцийних основ і виказує, що у нас будова одного воєнного корабля коштує принайменше 5 мілїонів дорожше нїж за границею, а се належить завдячити зелїзному картелеви. Звернувши увагу, що богато справ і постулятів населеня є неполагоджених з причини домагань войскової адмінїстрациї, бесїдник від пояснень а головно від уступок мінїстра війни робить зависимим дальше становище єго сторонництва.

Дел. Козловский заявляє, що від мінїстра скарбу треба зажадати запевненя, що видатки на оружну силу будуть ступати рівною ходою з видатками на народні конечности, як льокальні зелїзницї, водні дороги, просьвіту і т. п. Самими дріднавтами не ведеть ся народної полїтики, що опирають ся на загальнім голосованю. Бесїдник дивує ся, що стратеґіки, добрі на поли вправ, роблять такі блуди на поли

---

13)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлїйского — Р. Конана Дойле.

(Дальше).

IX.

Табор під Бульон.

Ще стояв мій вуйко, як образ самозванця, в замкових воротах, на котрих стовпах був в камени вирізаний герб нашої родини з срібною лентою і трема ластівками. Коли я всїдав на приготовленого для мене коня, він зовсїм не попращав мене, але зпід прижмурених повік приглядав ся менї задуманий, а одностайне судорожне дрожанє єго лицевих мязів зраджувало внутрішнє розворушенє.

В єго сірих очах читав я холодну і сьвідому злобність. З цїлого серця радий, що покидаю того зненавидженого чоловіка здаєть ся на все, вскочив я скоро в сїдло; короткий, острий приказ поручника, брязкіт оружия всїдаючих на коний їздців і ми рушили в дорогу. Ще раз оглянув ся я поза себе на замок моїх предків. Непорушно стояв старий в воротах, а над ним, в однім із старинних вікон, появила ся Сибіля, повіваючи менї на пращанє хусточкою. Мороз перейшов по менї, коли я погадав о неустрашимій дівчинї і чоловіцї, в котрого руках полишив я її безборонну.

На хребтї мого скорого верхівця, що нїс мене мов вітер в сьвіжім раннім воздусї, забув я вскорі на мої турботи. Блискуча біла дорога вела кривульками через филясту горбковату охрестність; далеко по лївій сторонї простирало ся море, відділене від нас великим трясависком, що було сьвідком моєї нічної пригоди. Менї здавало ся, що бачу навіть страшну рибацку хату, як чорну точку на далекім овидї. Малі громадки домів з Етапль, Амбльтер і инших рибацких сїл, вирізували ся різко від окруженя, а смуга побережа, що вчера при напів заслоненім заходячім сонци видавала ся як розжарений меч, виглядала тепер снїжно-біла від розсїяних шатер великої армії Наполеона. Далеко над водою стояла чорно-сїра хмара, она закривала передо мною край, в котрім провів я мою молодість, милий, гостинний край, котрий—по моїй вітчинї—полишить ся для мене до кінци житя найдорожшим. Я відвернув мою увагу від краєвиду до гузарів, що їхали побіч мене, радше ґвардия як сторожа. Атже з вмінком патрулї нинїшної ночи були они першими наполеоньскими вояками, яких я побачив на власні очи. З цїкавостию і подивом приглядав ся я тому войску, що своєю карностию і хоробростию стало в короткім часї славне на цїлий сьвіт. При парадї своїми простими мундурами і уорженєм ледво чи добре виглядало би, але зношені плащі, витерті ремені на конях і самі конї малі і змарнїлі сьвідчили про труди тяжкої а славної служби в поли.

Були то самі малі, легкі хлопці з огорілими лицями і великими вусами та пабородами; богато з них мали в ушах кільця. Особливо здивував мене великий вус у одного зовсїм молодого, майже на хлопця виглядаючого вояка, аж коли я приглянувши ся лїпше, не відкрив, що єго воякий вус і паборода були зроблені з чорного воску, приліпленого до лиця. Молодий поручник помітив моє здивованє і відозвав ся, поясняючи:

— Дивуєте ся з тої штучної бороди; але той хлопець має лиш сїмнайцять літ і ми не можемо псувати вигляду войска єго дитинячим лицем.

— В часї спеки, поручнику, так віск топить ся — сказав молодий гузар, вмішуючи ся до розмови довірочно, як то було звичаєм в наполеоньскій армії.

— Так, Каспаре, але за рік, два відкинеш той восковий вус.

— До того часу вже й голови не буде мати — замітив один капраль, а всї так голосно засьміяли ся, що в Анґлії поставлено би їх за те перед воєнний суд.

Свобідне поведенє вояків супротив своїх офіцирів було останком з часів републики, а Наполеона свобода в крузї своєї армії підносила ще той настрій. Дуже часто сипали ся на командуючих офіцирів насьмішки з кругів вояків і — на жаль — сипав ся на них з тих рядів град куль. Нераз вояки убивали своїх офіцирів, а пр. в битві під Монтебелльо упали всї офіцири крім одного в двацятьчетвертій півбриґадї від куль з заду. Але вскорі удало ся Наполеонови в добрий спосіб завести в своїй армії лїпшого духа. В єго войску не потреба

парляментарної тактики. До запотребованя фльоти 56 міліонів і для армії 43 міліонів прилучає ся 22 міліонове переступлене в 1908 р. та анексийний кредит. То переступлене наступило в небезпечности війни, але годі се уважати за спосіб нормальної господарки. Дальше бесідник домагає ся пояснень що-до дволітної служби войскової, котрої проєктована система зовсім не вдоволяє населеня, і критикує доманане маринарки. З огляду на те, що Німеччина буде вже гіпердрідиавти поємности 36.000 тон, а Італія кораблі поємности 23.000 тон, бесідник побоює ся, що треба буде будувати дальші кораблї, а фінансова спроможність держави не будуть в силі тих тягарів видержати. Тому міністер скарбу повинен пильнувати, щоби переступленя войскового буджету обмежили ся лише до передвиджених видатків.

Опісля промовляв социяльний демократ, дел. Елленбоґен і Василько і наради перервано, відкладаючи їх до слідуючого засїданя.

Буджетова комісия посольскої палати збере ся на наради ві второк 7 лютого о 5 год. по пол. На дневнім порядку комісиї находить ся справа італїяньского факультету та буджет на 1911 р. „Deutschböm. Korr.“ впевнює, що сим разом справу італїяньского факультету буде ся форсувати, так що нема мови, аби і сим разом мала палата оминути ту квестию. Як справу уладить ся корисно, то буджетова комісия 13- або 14-го лютого приступить до дискусиї над буджетом, який має бути полагодженим в комісиї вже в перших днях марта.

З ревеляций „Deutschböm. Korr.“ виходить, що нїмецко-національний клюб помимо проголошеної полїтики вільної руки — попирає і на дальше правительственну полїтику. Але також і нїмецкі антисеміти попирають предложене в справі італїяньского факультету. Ось помимо всїх атаків антисемітскої праси на правительство італїяньске заявив др. Патай кореспондентови часописи „Stampa“, що Австрия і Італія се природні союзники та що австрийскі Нїмцї не є противниками Італїянців, та що Віденъ хоче їм дати італїяньский факультет правничий, але єму роблять перепони Словінцї.

П. Міністер зелїзниць др. Гломбиньский приїхав сими днями на короткий час до Будапешту. П. Міністер перебуваючи там хвилево, зложив в пятницю перед полуднем візиту угорскому президентови міністрів ґр. Кін-Гедерварі ому, угорскому міністрови торговлї Гієронімі ому і иншим членам угорского кабінету. По полудни від'їхав п. міністер назад до Відня. Подорож та п. міністра не мала нїяких полїтичних цїлий.

З Тегерану наспіла вість про замах на перского міністра скарбу Соні ед Давлег. Про той замах подає нїмецке каблеве товариство такі подробицї: Замаху довершено в хвили, коли міністер вертав повозом з ради державної і доїздив до дому. Міністра поцїлили три кулї. Лїкарі мають надію, що зможуть міністра удержати при житю. Двох виновників замаху злоблено; суть то два Ґрузини, піддані росийскі і они мають бути віддані в руки росийского посольства. Головний виновник замаху був в Мазандеран в службі у Соні ед Давлега і аж день перед замахом прибув до Тегерану. Мав він до Давлего претенсию о більшу грошеву суму. Причиною замаху була отже приватна месть, але не виключена можливість, що полїтичні круги вплинули також на замах.

було як в Прусах або Анґлії кари різок, аби вояків побудити до найбільших напружень; почуте обовязку і любов вітчини, не надія ся на нагороду і страх перед карою, були в тих добірних рядах товчком до хоробрости. Француский ґенерал міг сьміло відважити ся на розпущене своїх вояків і на кілька днів; до битви на певно всї явили ся. Нїколи не завели довіря своїх вождів. З кількох слів, які вимовили гузари, пізнав я, що француска мова не була їм рідна. Тому спитав я офіцира, звідки они рекрутують ся, бо з їх мови видно, що они не Французи.

— На милість Бога, не кажіть того голосно — відповів офіцир — бо котрий небудь в них зарубає вас шаблею. Ми становимо перший француский полк кінноти, гузари Першені, а хоч найбільша часть наших людий походить з Альзатиї і богато з них не уміє инакше як лиш по нїмецки, то они все таки так добрі Французи як Клебер або Келерман, котрі також звідтам походять. Вояки нашого полку славні хлопцї, а офіцири належать до найлїпших в цїлій армії.

Офіцир поправив собі шапку на голові, закинув синїй дольман на рамя, стягнув поводи і бренькнув шаблею. Дитиняче одушевлене, гордість на свій полк і на себе самого малювала ся на его лици. Чванькуватість того молодця бавила мене, але в сути річи справедливо міг гордити ся своєю струнккою статию і лицарскою поставою. А що ще більше менї в нїм подобало ся, то щирий погляд его синїх очий, що зраджував доброго товариша. Може то само гадав він о менї, бо став нараз сердечний і положив менї руку на колїно.

— Надію ся, що цїсар не буде для вас нелаcкавий — сказав щиро з затурбованим видом.

— І я надію ся — відповів я — отже я приїхав сюди з Анґлії, аби стати в его службі.

— Коли він нинї в ночи довідав ся при рапорті, що ви були в товаристві тих злочинців, сейчас видав приказ, аби вас перед ним ставити. Може буде потребувати вашої услуги, як провідника в Анґлії. Ви чей добре знаєте цїлий остров?

Гузар видко представляв собі Анґлію як який норманьский островець. Я старав ся пояснити єму, що Анґлїя то велика держава, не много менша від Франциї.

— Не трудіть ся — сказав він — ми то вскорі побачимо власними очима. В найблизших днях здобудемо Анґлію. В таборі говорять, що імовірно вже ві второк вечер або в середу вмашируємо до Льондона. Тиждень будемо рабувати місто, відтак один корпус обсадить Шкотию, а другий Ірляндию.

Певність себе того офіцира бавила мене.

— Чи ви певні, що то так легко піде?

— Очевидно — відповів. — Так постановив цїсар.

— О, будете мати тяжку борбу — сказав я. — Анґлїйцї добре приготовлені і мають хоробре войско.

— Мало їм то поможе; цїсар сам іде до Анґлії.

В тій простій відповіди виявляло ся безусловне довіря, яке вояки Наполеона мали до свого вождя. Пристрастно, слїпо, з силою релїґійного пересьвідченя держали ся его і сам Могамед не міг би був більше відваги і погорди смерти влити своїм правовірним Іслямітам як той малий ідол в сірім кабатї своїм воякам. З послїдною силою погасаючого голосу кликали умираючі вояки на полях битви свого цїсаря і глядячи на него, умирали з усьміхом на лици.

Лиш той, хто пережив такі хвилї, може мати понятє о силї, яку мав Наполеон у своїх людий. Справдї, коли він одного дня був постановив, аби проголошено его божком, то було би найшло ся міліони людий, котрі були би готові то єму признати.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 6-го лютого 1911.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский виїхав до Відня в справах урядових.

— **Іменованя.** П. Міністер торговлї іменував офіцияліів рахункових: Ал. Войновского і Вол. Старецкого, ревідентами рахунковими, а асистентів рахункових: Ем. Шнайдера і Мих. Штайцера офіциялами рахунковими в департаменті рахунковім гал. дирекциї почт і телеграфів.

— **Зима** аж тепер, видко, розпочала ся на добре. По страшенній куряві і заметелях настали морови, яких сеї зими ще не бувало. Нинї показав термометер у Львові 15 і пів степеня морову. То вже не жарти. На улицях Львова величезні купи снїгу спиняють весь рух так, що ледви ще лиш вози трамваєві можуть боками їздити. Иншим возам трудно розминути ся і мусять їхати поволи аж до місця де перекопані гори. А що то дїє ся десь по селах! Найлїпшим доказом на то, що величезні маси снїгу засипали цїлий наш край, есть факт, що мало що не на всїх зелїзницях треба було рух застановити. Так доносять нинї із Станиславова:

З причини заметелий снїгових здержано з днем 4 с. м. аж до відкликаня загальний рух на шляхах Тернопіль-Копичинцї, Хриплин-Чортків, Палагичі - Товмач, Чортків - Копичинцї, а крім того здержано на 48 годин загальний рух на шляхах Ходорів-Підвисоке Острів-Березовиця. — Крім того здержано ще рух на зелїзницях Львів-Янів, Тернопіль-Збараж і по части на шляху Львів - Винники. Поспішний поїзд їдучий зі Львова застряг був онгоди межи Плуговом а Зарваницею, а поїзд їдучий з Підволочиск застряг межи Борками а Тернополем.

— **З зелїзниці.** З причини заметелі снїгової здержано рух особовий на шляхах Львів-Стоянів і Тернопіль-Підволочиска.

Дирекция зелїзниць державних подає дальше до відомости: Загальний рух здержано дальше межи Тернополем а Збаражем; межи Бережанами а Підгайцями і межи Львовом а Винниками, отже загальний рух на цїлій лїнії Львів Підгайцї спинений; дальше межи Львовом а Яворовом. Загальний рух межи Золочевом а Тернополем здержаний в ночи з 4 на 5 с. м. заведено на ново дня 5 с. м. — З причини заметелий снїгових здержано дальше аж до відкликаня загальний рух на льокальній зелїзници Долина-Вигода і на лїнії Переворск-Динів.

— **Зелїзничі злодії.** На шляху зелїзничім межи Борками а Тернополем увихають ся в поїздах зелїзничих небезпечні злодії, котрі мабуть не можуть знайти собі відповідної добичи в самім Тернополи. Онгоди переїзджала з Росиї п. Ольга Кузьнерова, що їхала з хорою дитиною на клїнїку до Львова а злодії вкрали їй 100 К. Якійсь А. Салюк вкрадено зпов 10 К. Повідомлена о тій крадежи полїция арештувала на тернопільскім двірци підозріну о ту крадїж Михайлину Когут в хвили, коли висїдала з вагона. Здаєсь, що арештована мала ще якогось спільника.

— **Нещасливі пригоди.** В Рідзвянах коло Струсова, теребовельского повіта стала ся сими днями така пригода: Іван Колодїй набираючи в горальни брагу до бочки уложеної на возї, впав в наслїдок того, що зломив ся щебель па драбинцї, до кадки з брагою і попарив собі ноги по колїна. Нещасливого відвезено в грізнім станї до шпиталю в Тернополи. — Візник Ст. Горищ упав онгоди на ул. Осолїньских так нещасливо, що зломив лїву руку. Поготівля ратункова відставила его до шпиталю.

— **Львівскі мантії** уміють все хитро використати навіть електрику і — арґентиньске мясо. Один з тих мантїїв зголосив ся онгоди до п. Г. Гостиньскої при ул. Фридрихів ч. 4 і предложив їй рахунок міскої електровні за сьвітло в сумі 5 кор. П. Гостиньска не маючи дрібних дала єму зміняти 20 К. Мантій взяв гроші і більше не покавав ся. Аж бюро електровні повідомило п. Гостиньску, що то якісь мантії крутять ся по місті і вимапюють від людий на підроблені рахунки гроші за електричне сьвітло. Инший мантій, а може й той сам вибрав собі арґентиньске мясо за пред-

мет до обманьства. До каменицї при ул. Міцкевича ч. 22 прийшов оногди перед полуднем якийсь мужчина середного росту, убраний в чорне пальто і твердий капелюх, а представивши ся за міского ветеринаря, збирав замовленя на арґентиньске мясо і казав собі за то платити. В тій каменици заробив так від одної панї 4 К, а від другої 1 К. Обом дав на поквітоване видерту із записника карточку з невиразним підписом. За тими мантіями слїдить поліция.

— **В справі обікражі чудотворної ікони** доносять тепер з Ченстохови що слїдує: В монастири на Ясній горі явив ся минулого четверга якийсь незнакомий мужчина і сказав, що він приїхав з Бордилївки старо-константинівского повіта на Волинї та домагав ся, щоби хтось з монахів зараз туди поїхав і відобрав корони з чудотворної ікони які в тім селї тепер знаходять ся, а котрі мали там привезти якісь цигани. Тоді завізвано на сьвідків двох ченстохівских поважних горожан, а незнакомий повторив перед ними то само. Тоді повідомлено о тім поліцию, котра вислала депешу з оплаченою відповідю до Бордилївки до тамошного лат. сьвященика з запитанем про особу незнаного і єго візнаня. По одержаню потверджуючої відповіди виїхали до Бордилївки комісар ченстоховскої поліциї Денїсов, ревіровий Баран, той незнакомий з Бордилївки і оба ченстохівскі горожани Колаковский і Сьвідерский, завізвані на сьвідків. Кілько правди на сій вісти, годї знати.

— **Дрібні вісти.** Львівске товариство ратункове подало в місяци січни поміч в 793 нещасливих случаях. — Розалїя Бянкова, жінка господаря з Сокольник, щезла без слїду ще в грудни м. р. з своїм 15-лїтним сином Петром. Від того часу і слїд за ними пропав. — В громадах Улянів і Білинець в низькім повітї покусав скажений пес кільканайцять осіб, котрі відослано сейчас до заведеня др. Буйвіда в Кракові. — Шинкареви Тенненбавмови при ул. Ягайльоньскій ч. 6 вкрадено 100 лїтрів спірітусу і 15 лїтрів сливовицї. — Про форсовний марш 12 компанії 1 полку тирольских стрільців доносять інсбруцкі часописи. Після одної версиї 10, після другої 23 вояків відморозило собі ноги.

— **За зловленє дефраўданта.** Дирекция почт і телєґрафів в Празї подає до відомости, що визначено нагороду в сумі 500 кор. за зловленє післанця почтового, Иосифа Глявачека з Найстрахіц, котрий втік дня 27 січня 1911, і за відобранє від него спроневіреної суми 24.000 кор. Глявачек має лїт 41, єсть середного росту, чорнявий з орлиним носом, очи синяві баньчасті, малий темний вус, показуючий палець правої руки заковязлий. Був убраний в брунатний одяг і оливково зелений капелюх.

— **Про чуму на далекім Сходї** надходять щораз страшнїйші вісти. Пошесть та, знана в західній Европі в середновічних часах під назвою „чорної смерти“, ширить ся щораз більше і нема способу єї сперти. В Харбінї померло на чуму дня 3 с. м. 40 осіб, між тими двох Европейців. На передмістю Фудзядян, де мешкають самі Хінцї, умирає що дня по 150 осіб, а число жителів, котре перед тим виносило 40.000 душ, зменшило ся до нинї на 6000. Власти хінські спалили доси 2000 трупів. Задля браку материялу до паленя не можна однак всї трупи палити і так лежить 700 трупів лиш припалених зверха, а 5000 треба ще спалити.

Та й з инших міст надходять страшні вісти. В Гулян призбирали ся величезні маси трупів. Часть їх поскладано купами на ріцї Гулян, притоцї ріки Сунґарі, очевидно в тій цїли, щоби вода їх забрала, коли ріка розмерзне ся. В містї Кванґченґун умирає що дня на чуму по 100 людий.

— **Порта погоріла.** З Константинополя наспіла нинї вість, що будинок Порти (султаньска палата, де містять ся найвисші державні власти) згорів по части. Огонь вибух нинї о 4 год. рано в урядї телєґрафічнім, котрий містить ся в самій середині будинку. Всї бюра ради державної і часть бюр міністерства справ внутрішних та великого везирату згоріли. Завдяки скорій помочи уратовано від пожежі оба крила Порти, в котрих знаходять ся бюра міністерства справ заграничних, канцелярия великого везира і саля ради міністрів. Архівум міністерства справ внутрішних і ради державної стали ся жертвою полуміни. На місце пожежі прибули всї міністри. Причина пожежі доси не вияснена.

Телеґрами.

Петербург 6 лютого. В одній з париских часописий появило ся сими днями якесь інтервю з міністром війни ґенералом Бреном о змінах в розміщеню росийских войск на західних границях Росиї. В виду того офіциальне бюро інформацийне уповажнене заявити, що ґен. Брен нїколи того рода заяви не складав.

Петербург 6 лютого. „Свет“ доносить, що лагодить ся страйк студентів яко протест против зсилки.

Гельзінґфорс 6 лютого. Велику кригу, на котрій було 254 рибаків, загнав вітер з Беркезунду на широке море. Вчера перед полуднем вислано лодки ратункові, котрі однак доси не вернули; єсть длятого здогад, що они доплили до тої криги.

Мелїля 6 лютого. Коло Мелїлї туземцї убили 4 Европейців; пятому удало ся втечи. Іспанцї знайшли тїла убитих і принесли їх до Мелїлї.

Порт Саід 6 лютого. Прибув тут король саский на пароходї Льойда „Великий Курфіршт“.

Солунь 6 лютого. Дванайцять скорострільних батерий вислано на грецку границю, позаяк турецкі правительственні круги добачують демонстрацию в приготовленях грецкої армії до вправ, які відбудуть ся коло Тірновос і Тріккаля.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·30, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).